

**Ασπάστηκα το Ισλάμ ως θρησκεία χωρίς
να χάσω την πίστη μου στον Ιησού
Χριστό (ειρήνη σε Αυτόν) ή σε
οποιονδήποτε από τους προφήτες του
Παντοδύναμου Θεού.**

**«Πες [Ω Προφήτη]: "Ω Λαέ της Βίβλου! Ελάτε σε έναν
κοινό λόγο ανάμεσά μας: να μη λατρεύουμε κανέναν
άλλον εκτός από τον Αλλάχ, και να μην Του δίνουμε
κανέναν εταίρο..."
(Κοράνι 3:64)**

**Επιμέλεια:
Μουχάμαντ Αλ-Σαγιέντ Μουχάμαντ**

[Από το βιβλίο: Γιατί να Πιστέψει Κανείς στον Προφήτη του Ισλάμ, Μουχάμαντ (ειρήνη σε Αυτόν);]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]

Με βάση τον τίτλο που συζητάμε: « Ασπάστηκα το Ισλάμ ως θρησκεία χωρίς να χάσω την πίστη μου στον Ιησού Χριστό (ειρήνη σε Αυτόν) ή σε οποιονδήποτε από τους προφήτες του Παντοδύναμου Θεού », προκύπτει το εξής ερώτημα:

■ **Γιατί το Ισλάμ είναι ένα κέρδος και μια νίκη; Και πώς μπορώ να μην χάσω την πίστη μου στον Ιησού Χριστό (ειρήνη σε Αυτόν) ή σε οποιονδήποτε προφήτη;**

- **Πρώτα και κύρια**, είναι απαραίτητο να απελευθερωθεί κανείς από προσωπικά πάθη και προκαταλήψεις, ώστε να προσεγγίσει το ζήτημα με λογική και καθαρή σκέψη. Αυτό σημαίνει να ακολουθεί όσα συμφωνούν με την υγιή ανθρώπινη διάνοια, χρησιμοποιώντας το δώρο της σκέψης που ο Αλλάχ (ο Θεός) χάρισε στον άνθρωπο—ιδιαίτερα σε ζητήματα πίστης στον Θεό, τον Δημιουργό, τον Υπέρτατο και Μεγαλοπρεπή, και την πίστη για την οποία ο κάθε άνθρωπος θα δώσει λόγο ενώπιόν Του.

Αυτό απαιτεί την ικανότητα να διακρίνει κανείς ανάμεσα στο σωστό και το λάθος και να επιλέξει ορθά, ακολουθώντας την έμφυτη ανθρώπινη προδιάθεση να αναζητά την καλύτερη πίστη—την πίστη που αρμόζει στη Μεγαλοπρέπεια του Θεού.

- Ένας άνθρωπος νιώθει ότι το Ισλάμ είναι ένα πραγματικό κέρδος όταν δει τις αποδείξεις της αλήθειας του και τα τεκμήρια που επιβεβαιώνουν το Μήνυμα του Προφήτη του, του Μουχάμαντ (ειρήνη σε Αυτόν), ο οποίος ήρθε ως κήρυκας αυτής της Πίστης. Ένας τέτοιος άνθρωπος τότε θα δοξάσει τον Θεό που τον καθοδήγησε στην ευλογία του Ισλάμ, αφού του έδωσε τη δυνατότητα να αναγνωρίσει την αυθεντικότητα του Ισλάμ και του Μηνύματος του Προφήτη Του.

Εν συντομία, μερικές από τις αποδείξεις αυτές περιλαμβάνουν:

Πρώτον: Ο Προφήτης Μουχάμαντ (ειρήνη σε Αυτόν) ήταν γνωστός ανάμεσα στον λαό του από μικρή ηλικία για την εξαιρετική ηθική του. Αυτά τα χαρακτηριστικά δείχνουν καθαρά τη Σοφία του Αλλάχ στην επιλογή του για την αποστολή της προφητείας. Κορυφαίες

ανάμεσά τους είναι η ειλικρίνειά του και η αξιοπιστία του. Είναι αδιανόητο να υποθέσει κανείς ότι ένας άνθρωπος γνωστός για τέτοιες αρετές—σε σημείο που του αποδόθηκαν προσωνύμια όπως «ο ειλικρινής» και «ο αξιόπιστος»—θα εγκατέλειπε την ειλικρίνεια και θα έλεγε ψέματα στον λαό του· πόσο μάλλον να ψευδόταν ενώπιον του Θεού, ισχυριζόμενος προφητεία και αποστολή.

Δεύτερον: Το κάλεσμά του (ειρήνη σε Αυτόν) συμφωνεί με την καθαρή ανθρώπινη φύση και τη λογική. Αυτό περιλαμβάνει:

☞ Το κάλεσμα για πίστη στην ύπαρξη του Θεού, στην Μοναδικότητά Του στη Θεότητά Του, στη Μεγαλειότητά Του και στη Θεϊκή Του Δύναμη.

☞ Το να μην απευθύνεται προσευχή και λατρεία σε κανέναν άλλον εκτός από Εκείνον (ούτε σε ανθρώπους, ούτε σε πέτρες, ούτε σε ζώα, ούτε σε δέντρα...).

☞ Το να μην φοβάται ή ελπίζει κανείς σε κανέναν άλλον πέρα από Αυτόν.

Όπως αναρωτιέται κάποιος: «Ποιος με δημιούργησε και έφερε όλα αυτά τα δημιουργήματα στην ύπαρξη;»

Η λογική απάντηση είναι ότι Εκείνος που τα δημιούργησε όλα αυτά πρέπει αναμφίβολα να είναι ένας Πανίσχυρος και Υπέρτατος Θεός, ο οποίος περιγράφεται από τη Δύναμή Του να δημιουργεί και να φέρνει στην ύπαρξη από το τίποτα (διότι είναι παράλογο το τίποτα να φέρει κάτι στην ύπαρξη).

Κι όταν ρωτήσει κανείς: «Ποιος δημιούργησε αυτόν τον Θεό;» —αν υποθεθεί ως απάντηση: «Ένας άλλος Θεός με Δύναμη και Μεγαλειότητα», τότε ο άνθρωπος θα παγιδευτεί σε έναν ατέρμονο κύκλο ερωτήσεων. Άρα, η λογική απάντηση είναι ότι δεν υπάρχει δημιουργός για Αυτόν τον Δημιουργό Θεό, διότι Εκείνος και μόνο Εκείνος έχει απόλυτη δύναμη και φέρνει τα πάντα στην ύπαρξη από το τίποτα. Αυτός είναι ο Αληθινός Θεός, ο Ένας, ο Μοναδικός, ο Μόνος Άξιος Λατρείας.

Επιπλέον, είναι ακατάλληλο να θεωρηθεί ότι ο Θεός (Αλλάχ) κατοικεί μέσα σε έναν δημιουργημένο άνθρωπο που κοιμάται, ουρεί και αφόδευει. Το ίδιο ισχύει και για τα ζώα (όπως αγελάδες και άλλα),

ιδιαίτερα αφού η τελική μοίρα όλων είναι ο θάνατος και η αποσύνθεση σε σάρκα που σαπίζει.

📖 Δείτε επίσης το βιβλίο:

«Ένας Ήσυχος Διάλογος ανάμεσα σε έναν Ινδουιστή και έναν Μουσουλμάνο».

"A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim".

☞ Το κάλεσμα να αποφεύγεται η απεικόνιση του Θεού με αγάλματα ή άλλες μορφές, διότι Εκείνος είναι υπερυψωμένος πολύ πέρα από κάθε εικόνα που θα μπορούσε ποτέ να συλλάβει ή να δημιουργήσει ο άνθρωπος σύμφωνα με τις επιθυμίες του.

📖 Δείτε επίσης το βιβλίο:

«Ένας Ειρηνικός Διάλογος ανάμεσα σε έναν Βουδιστή και έναν Μουσουλμάνο».

"A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim".

☞ Το κάλεσμα να καθαρθεί η έννοια του Θεού από την ανάγκη να αποκτήσει απόγονο, διότι Εκείνος είναι Ένας, δεν γεννήθηκε από κανέναν και συνεπώς δεν χρειάζεται να γεννήσει κανέναν. Αν υποθέταμε ότι είχε παιδί, τι θα τον εμπόδιζε να έχει δύο, τρία ή περισσότερα; Δεν θα οδηγούσε αυτό στην απόδοση θεικότητας σε αυτά; Και αυτό με τη σειρά του δεν θα οδηγούσε στη μετατόπιση της προσευχής και της λατρείας προς πολλούς "θεούς";

☞ Το κάλεσμα να καθαρθεί η εικόνα του Θεού από χαρακτηριστικά προβλητικά, που του αποδίδονται σε άλλες θρησκείες, όπως:

- Η απεικόνιση του Θεού από τον Ιουδαϊσμό και τον Χριστιανισμό ως μεταμελημένου και μετανιωμένου για τη δημιουργία της ανθρωπότητας, όπως υποδεικνύεται στη Γένεση 6:6 [Η Χριστιανική Βίβλος περιέχει τις Ιουδαϊκές γραφές ως ένα από τα δύο μέρη της, κοινώς αναφερόμενο ως Παλαιά Διαθήκη]. Η μετάνοια και η μετάνοια για μια πράξη πηγάζουν μόνο από τη διάπραξη λάθους λόγω άγνοιας των συνεπειών.

- Η απεικόνιση του Θεού ως κάποιου που "ξεκουράστηκε" μετά τη δημιουργία των ουρανών και της γης (Εξοδος 31:17), και «ανέκτησε δυνάμεις» σύμφωνα με την αγγλική μετάφραση. Ξεκούραση και

αποκατάσταση ενέργειας προκύπτουν μόνο από κόπωση και εξάντληση.

 Δείτε το βιβλίο:

«Σύγκριση ανάμεσα στο Ισλάμ, τον Χριστιανισμό, τον Ιουδαϊσμό και η Επιλογή ανάμεσά τους».

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”.

☞ Το κάλεσμα να καθαρθεί ο Θεός από το χαρακτηριστικό του ρατσισμού, και ότι δεν είναι, όπως ισχυρίζεται ο Ιουδαϊσμός, Θεός για ένα συγκεκριμένο έθνος ή ομάδα. Όπως ακριβώς οι άνθρωποι είναι εγγενώς προδιατεθειμένοι από τον Θεό τους να απορρίπτουν και να απεχθάνονται τον ρατσισμό, δεν αρμόζει να αποδίδουμε αυτό το χαρακτηριστικό στον Θεό που ενέσταξε αυτή την εγγενή διάθεση μέσα τους.

☞ Το κάλεσμα να πιστέψει κανείς στο μεγαλείο, την τελειότητα και την ομορφιά των ιδιοτήτων του Θεού, υπογραμμίζοντας την απεριόριστη δύναμή Του, την τέλεια σοφία Του και την παντογνωσία Του.

☞ Το κάλεσμα να πιστεύει κανείς στις Θεϊκές Γραφές, στους Προφήτες και στους Αγγέλους. Η αναλογία που χρησιμοποιείται είναι μεταξύ ενός μηχανήματος και του ανθρώπου. Όπως ένα πολύπλοκο μηχανήμα χρειάζεται εγχειρίδιο χρήσης από τον κατασκευαστή του για να αποφευχθεί η βλάβη (το οποίο υποδηλώνει την αποδοχή του δημιουργού του), έτσι και ο άνθρωπος, ως πιο σύνθετο «δημιούργημα», χρειάζεται Θεϊκή καθοδήγηση—ένα βιβλίο οδηγιών από τον Θεό του, το οποίο εξηγεί τη σωστή πορεία της ζωής του. Αυτή η καθοδήγηση προσφέρεται μέσω των Προφητών, τους οποίους ο Θεός επέλεξε για να μεταφέρουν την αποκάλυψή Του μέσω του Αγγέλου που είναι επιφορτισμένος με τη μεταφορά των θείων εντολών και διδασκαλιών.

☞ Το κάλεσμα να ανυψωθεί η θέση και η αξιοπρέπεια των Προφητών και των Αγγελιαφόρων του Θεού, και να καθαρθούν από πράξεις που τους αποδίδονται σε άλλες θρησκείες και οι οποίες δεν

συνάδουν ούτε με το ήθος ενός ενάρετου ανθρώπου, πόσο μάλλον ενός Προφήτη. Παραδείγματα:

- ο Η κατηγορία του Ιουδαϊσμού και του Χριστιανισμού ότι ο Προφήτης Ααρών λάτρεψε ένα χρυσό μοσχάρι, ότι του έχτισε ναό και διέταξε τους Ισραηλίτες να το λατρεύουν (Εξοδος 32).

- ο Η κατηγορία ότι ο Προφήτης Λωτ ήπια αλκοόλ, κοιμήθηκε με τις κόρες του και απέκτησε απογόνους από αυτές (Γένεση 19).

Το να επικρίνει κανείς εκείνους που ο Αλλάχ έχει επιλέξει ως πρεσβευτές Του προς την ανθρωπότητα είναι σαν να επικρίνει την ίδια την επιλογή του Θεού, αποδίδοντάς Του άγνοια του αγνώστου και έλλειψη σοφίας στην αποστολή καθοδηγητών για την ανθρωπότητα.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: Αν ούτε οι Προφύτες διέφυγαν τέτοιες ανηθικότητες, πώς θα αποφύγουν οι ακόλουθοί τους την πτώση σε αυτές; Μήπως αυτό ανοίγει τον δρόμο για την κανονικοποίηση και εξάπλωση τέτοιων πράξεων;

☞ Το κάλεσμα να πιστέψει κανείς στη Μέρα της Κρίσης, όταν τα πλάσματα θα αναστηθούν μετά τον θάνατό τους, και έπειτα θα ακολουθήσει η λογοδοσία. Η ανταμοιβή θα είναι μεγάλη αμοιβή (σε μια αιώνια μακάρια ζωή) για την πίστη και την πράξη του καλού, και σκληρή τιμωρία (σε μια άθλια ζωή) για την απιστία και το κακό.

☞ Το κάλεσμα σε ορθό νομοθέτημα και υψηλές διδασκαλίες, και η διόρθωση των διαστρεβλώσεων που εμφανίστηκαν σε προηγούμενες θρησκείες. Ένα παράδειγμα:

- ο Γυναίκες:

Ενώ ο Ιουδαϊσμός και ο Χριστιανισμός αποδίδουν στην Εύα (τη σύζυγο του Αδάμ, ειρήνη σ' αυτόν) την αιτία της ανυπακοής του Αδάμ, επειδή τον έβαλε σε πειρασμό να φάει από το απαγορευμένο δέντρο του Κυρίου του, όπως αναφέρεται στο (Γένεση 3:12), και ότι ο Θεός την τιμώρησε γι' αυτό με τον πόνο της εγκυμοσύνης και του τοκετού, καθώς και τους απογόνους της, όπως αναφέρεται στο (Γένεση 3:16), το Ιερό Κοράνι ξεκαθάρισε ότι η ανυπακοή του Αδάμ οφειλόταν στον πειρασμό του Σατανά (δηλαδή, όχι στη σύζυγό του Εύα) όπως αναφέρεται στις [Σούρα Αλ-Αράφ: 19-22] και [Σούρα Τα-Χα: 120-122].

Με αυτόν τον τρόπο, το Ισλάμ αφαίρεσε την περιφρόνηση για τις γυναίκες που επικρατούσε σε προηγούμενες θρησκείες λόγω αυτής της πεποίθησης. Το Ισλάμ ήρθε με το κάλεσμα να τιμάται η γυναίκα σε όλα τα στάδια της ζωής της. Παράδειγμα αυτού είναι η ρήση του Προφήτη Μωάμεθ (ειρήνη σ' αυτόν): «**Να φέρεστε στις γυναίκες με καλοσύνη**» [Σαχίχ Μπουχάρι], και η ρήση του (ειρήνη σ' αυτόν): «Όποιος έχει μια κόρη και δεν την θάβει ζωντανή, δεν την προσβάλλει και δεν ευνοεί τον γιο του έναντί της, ο Αλλάχ θα τον εισαγάγει στον Παράδεισο εξαιτίας της» [Μετάδοση από τον Άχμαντ].

ο Πολέμοι:

Ενώ ο Ιουδαϊσμός και ο Χριστιανισμός αναφέρονται σε πολλές ιστορίες πολέμων που καλούν στη δολοφονία και καταστροφή των πάντων, συμπεριλαμβανομένων παιδιών, γυναικών, ηλικιωμένων και ανδρών, όπως αναφέρεται στο (Ιησούς του Ναυή 6:21) και αλλού—κάτι που εξηγεί τη σύγχρονη δίψα για σκοτωμό και την αδιαφορία για σφαγές και γενοκτονίες (όπως συμβαίνει στην Παλαιστίνη)—βρίσκουμε την εκδήλωση της ανεκτικότητας του Ισλάμ στους πολέμους στην απαγόρευση της προδοσίας και της δολοφονίας παιδιών, γυναικών, ηλικιωμένων και μη μαχόμενων ατόμων.

Παράδειγμα αυτού είναι η ρήση του Προφήτη Μωάμεθ (ειρήνη σ' αυτόν): «**Μη σκοτώνετε βρέφος, παιδί, γυναίκα ή ηλικιωμένο**» [Μετάδοση από τον Μπαϊχάκι], και καλεί στην καλή μεταχείριση των αιχμαλώτων που πολέμησαν τους Μουσουλμάνους και στην απαγόρευση πρόκλησης βλάβης σε αυτούς.

Δείτε το βιβλίο:

«Οι Διδασκαλίες του Ισλάμ και Πώς Λύνουν Προβλήματα του Παρελθόντος και του Παρόντος».

“Islam’s Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Τρίτον:

☞ **Τα θαύματα και τα έκτακτα γεγονότα που πραγματοποίησε ο Αλλάχ μέσω του Προφήτη Μουχάμαντ (ειρήνη σε Αυτόν), ως μαρτυρία της υποστήριξής Του προς αυτόν. Αυτά διαίρουνται σε:**

- **Απτά θαύματα**, όπως η ροή νερού από τα δάχτυλά του (ειρήνη σε Αυτόν), που έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διάσωση των πιστών από τη δίψα σε πολλές περιστάσεις.

- **Άυλα (μη-υλικά) θαύματα**, όπως:

- Οι απαντημένες προσευχές του, όπως η προσευχή του για βροχή.
- Η προφητεία του για πολλά άγνωστα (αόρατα) γεγονότα, όπως:
 - Η προαναγγελία της μελλοντικής κατάκτησης της Αιγύπτου, της Κωνσταντινούπολης και της Ιερουσαλήμ, καθώς και της επέκτασης της ισλαμικής κυριαρχίας.
 - Προφήτευσε την κατάκτηση της Ασκαλόν στην Παλαιστίνη και την προσάρτησή της στη Γάζα (γνωστή ιστορικά ως Γάζα-Ασκαλόν), μέσα από τη ρήση του:

«Το καλύτερο τζιχάντ σας είναι η φύλαξη των συνόρων, και το καλύτερο απ' αυτό είναι στην Ασκαλόν» [Σειρά Σαχίχα του Αλ-Αλμπάνι].

το οποίο υποδηλώνει διακριτικά ότι ο τόπος αυτός, που αναφέρεται στο χαδίθ, θα είναι στο μέλλον τόπος μεγάλου τζιχάντ, απαιτώντας μεγάλη υπομονή από ευγενείς μαχητές μέσω επιμονής και υπεράσπισης για την υπόθεση του Αλλάχ. Όλα όσα προφήτευσε έχουν πραγματοποιηθεί.

- Ο Προφήτης Μωάμεθ (ειρήνη σε αυτόν) διακήρυξε πολλά επιστημονικά αόρατα γεγονότα πριν από περισσότερα από 1400 χρόνια, και στη συνέχεια η σύγχρονη επιστήμη ανακάλυψε την αλήθεια και την ακρίβεια αυτών που ανέφερε. Ένα παράδειγμα είναι το ρητό του: «Όταν περάσουν σαράντα δύο νύχτες πάνω από την σταγόνα (του σπέρματος), ο Αλλάχ στέλνει έναν άγγελο σε αυτήν, ο οποίος την διαμορφώνει και δημιουργεί την ακοή της, την όραση, το δέρμα, τη σάρκα και τα οστά της...» [Αφηγήθηκε από τον Μουσλίμ].

- Η σύγχρονη επιστήμη ανακάλυψε ότι στην αρχή της έβδομης εβδομάδας, ξεκινώντας συγκεκριμένα από την 43η ημέρα από την ημερομηνία της γονιμοποίησης, η σκελετική δομή του εμβρύου αρχίζει να εξαπλώνεται και η ανθρώπινη μορφή αρχίζει να εμφανίζεται, επιβεβαιώνοντας αυτό που είπε ο Προφήτης (ειρήνη σε αυτόν).

- **Το θαύμα του Κορανίου** – το μεγαλύτερο θαύμα που διατηρείται μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως – εκδηλώνεται στο μοναδικό και απaráμιλλο ύφος του, σε τέτοιο βαθμό που οι πιο εύγλωττοι Άραβες δεν κατάφεραν να δημιουργήσουν ούτε μία σούρα παρόμοια με την πιο σύντομη του.

Το Ευγενές Κοράνι αναφέρει πολυάριθμα γεγονότα που είναι αόρατα και άγνωστα, και αυτό υπήρξε αιτία για τη μεταστροφή στο Ισλάμ πολλών επιστημόνων σε διάφορους τομείς της επιστήμης. Μεταξύ εκείνων που εξέφρασαν τον μεγάλο θαυμασμό τους για τα αστρονομικά γεγονότα στο Ιερό Κοράνι είναι ο **Καθ. Yoshihide Kozai**, διευθυντής του Αστεροσκοπείου του Τόκιο στην Ιαπωνία.

- Παράδειγμα: η δήλωση ότι ο Αλλάχ συνεχίζει να επεκτείνει το σύμπαν, όπως λέει:

«Και τον ουρανό Τον χτίσαμε με δύναμη, και πράγματι, Τον επεκτείνουμε συνεχώς» [Αδ-Δαριγιάτ: 47].

Αυτό επιβεβαιώθηκε επιστημονικά μόλις στη σύγχρονη εποχή! Πόσο ακριβείς είναι οι λέξεις του Κορανίου και το κάλεσμά του στη γνώση και τη σκέψη!

- Η πρώτη αποκάλυψη του Κορανίου ήταν:
- «Διάβασε, στο Όνομα του Κυρίου σου που δημιουργε» [Αλ-Άλακ: 1].

Η ανάγνωση είναι το μονοπάτι προς τη γνώση, την κατανόηση και την πρόοδο της ανθρωπότητας.

📖 **Δείτε το βιβλίο:**

«Το Ισλάμ και οι Ανακαλύψεις της Σύγχρονης Επιστήμης ως Απόδειξη της Προφητείας του Μουχάμαντ (ειρήνη σε Αυτόν)».

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

- Λογική σημείωση:

Λογική Παρατήρηση: Αυτό που αναφέρθηκε αποτελεί ένα δίκαιο κριτήριο, το οποίο μπορούν να κατανοήσουν όλοι οι νους, ανεξαρτήτως επιπέδου, για να αναγνωρίσουν την αξιοπιστία οποιουδήποτε προφήτη ή αγγελιοφόρου, και κατ’ επέκταση την αλήθεια της κλήσης και του μηνύματός του.

Αν ρωτούσε κανείς έναν Εβραίο ή έναν Χριστιανό: «Γιατί πίστευες στην προφητεία ενός συγκεκριμένου προφήτη, παρόλο που δεν υπήρξες μάρτυρας κανενός από τα θαύματά του;» Η απάντηση θα ήταν: «Λόγω των συνεχών μαρτυριών των μεταδιδόντων των θαυμάτων του.»

→ Αυτή η απάντηση λογικά θα οδηγούσε στην πίστη στον Προφήτη Μωάμεθ, διότι οι συνεχείς μαρτυρίες των μεταδιδόντων των θαυμάτων του είναι περισσότερες από οποιονδήποτε άλλον προφήτη.

■ **Επιπλέον, η βιογραφία του (σειρά),** την οποία ο Αλλάχ διατήρησε, επιβεβαιώνει την ειλικρίνεια του καλέσμάτος του:

1. Η σταθερότητά του στην πράξη όσων κήρυττε, με πράξεις λατρείας, ηθική τελειότητα, ευσέβεια και ασκητικότητα σε αυτόν τον εφήμερο κόσμο.

2. Ο Προφήτης Μωάμεθ (ειρήνη σε αυτόν) απέρριψε τις προσφορές από τους κατοίκους της Μέκκας για πλούτο, βασιλεία, τιμή και γάμο με τις ευγενέστερες κόρες τους, σε αντάλλαγμα για την εγκατάλειψη της κλήσης του (στην ενότητα του Αλλάχ, στην καθαρή λατρεία Του, στην αποκήρυξη της ειδωλολατρίας, στην προτροπή για το καλό και στην απαγόρευση του κακού), ενώ υπέμεινε σοβαρά βάσανα από βλάβη, εχθρότητα, δίωξη, και έπειτα πολέμους από τον λαό του εξαιτίας της κλήσης του (ειρήνη σε αυτόν).

3. 3. Η έντονη επιθυμία του να διδάξει τους συντρόφους και το έθνος του να μην υπερβάλλουν στον έπαινό του. Είπε: «Μην υπερβάλλετε στον έπαινό μου, όπως οι Χριστιανοί υπερέβαλαν στον έπαινο του υιού της Μαρίας. Είμαι απλώς ένας δούλος, γι' αυτό πείτε: 'Ο δούλος του Αλλάχ και ο Αγγελιοφόρος Του'» [Σαχίχ Μπουχάρι].

4. Η προστάσια του από τον Αλλάχ μέχρι να μεταδώσει το μήνυμα και να εδραιώσει το κράτος του Ισλάμ.

→ **Δεν είναι όλα αυτά επαρκείς αποδείξεις για την ειλικρίνειά του και ότι είναι Αγγελιοφόρος του Αλλάχ;**

- Επιπλέον σημαντική σημείωση προφητείας:

➤ Παρατηρούμε ότι η φράση «και ήρθε με δέκα χιλιάδες αγίους» στο Δευτερονόμιο (33:2) έχει παραλειφθεί από το αραβικό κείμενο

μετά τη φράση [και έλαμψε από το όρος Φαράν], η οποία μοιάζει με την προφητεία για τον Προφήτη Μουχάμμαντ (ειρήνη σ' αυτόν) σχετικά με την ανατολή του ήλιου και τη λάμψη του φωτός του στους ορίζοντες. Στη Γένεση (21:21) αναφέρεται: «Και κατοίκησε –ο Ισμαήλ– στην έρημο Φαράν», και είναι γνωστό από συνεχή παράδοση ότι ο Ισμαήλ (ειρήνη σ' αυτόν) έζησε στη γη του Χιτζάζ. Επομένως, τα όρη Φαράν είναι τα όρη του Χιτζάζ στη Μέκκα, οπότε αυτό αναφέρεται σαφώς στον Προφήτη Μουχάμμαντ (ειρήνη σ' αυτόν), όταν εισήλθε στη Μέκκα ως κατακτητής χωρίς αιματοχυσία και συγχώρησε τον λαό της, συνοδευόμενος από δέκα χιλιάδες συντρόφους. Αυτό το παραλειφθέν μέρος [«και ήρθε με δέκα χιλιάδες αγίους»] επιβεβαιώνεται στις εκδόσεις King James Version, American Standard Version και Amplified Bible.

➤ Επίσης, στον ύμνο των προσκυνητών στους Ψαλμούς (84:6), η λέξη (Baca) έχει αντικατασταθεί στο αραβικό κείμενο, έτσι ώστε να μην αναφέρεται ρητά στο προσκύνημα στην Κάαμπα στη (Μέκκα), την πατρίδα του Προφήτη Μωάμεθ, καθώς η (Μέκκα) ονομάζεται (Baca). Αναφέρεται στο Ιερό Κοράνι ως (Baca) στο [Αλ-Ιμράν: 96], και αυτό το κείμενο επιβεβαιώνεται στην Έκδοση King James και σε άλλες [κουλάδα της Baka], όπου το πρώτο γράμμα της λέξης [Baka] είναι κεφαλαίο για να υποδείξει ότι είναι κύριο όνομα, και τα κύρια ονόματα δεν μεταφράζονται.

📖 Δείτε το βιβλίο:

«Ο Μουχάμμαντ (ειρήνη σε Αυτόν) είναι πράγματι ο Προφήτης του Αλλάχ».

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ Η Μετριοπάθεια και η Οικουμενικότητα του Ισλάμ:

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία της ειρήνης, που αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους, αναγνωρίζει τα δικαιώματά τους και καλεί στην πίστη σε όλους τους προφήτες του Αλλάχ.

Το Ισλάμ φέρνει μετριοπάθεια σε όλα, ιδιαίτερα στα ζητήματα πίστης, και απαντά στο πιο κρίσιμο θέμα στον Χριστιανισμό, που είναι το ζήτημα του Χριστού (ειρήνη σε αυτόν). Καλεί σε:

- Πίστη στην προφητεία του Ιησού Χριστού (ειρήνη σε αυτόν), το θαύμα της γέννησής του, και το θαύμα του λόγου του μέσα στην

κούνια ως σημείο από τον Αλλάχ για να απαλλάξει τη μητέρα του από τις κατηγορίες της ανηθικότητας που της αποδόθηκαν από τον Ιουδαϊσμό, τιμώντας την και αποδεικνύοντας την προφητεία και αποστολή του.

Από λογική σκοπιά, αυτή είναι η λογική και μετριοπαθής θέση — ούτε η παραμέληση του Ιουδαϊσμού που αρνείται το μήνυμα του Χριστού (ειρήνη σε αυτόν), συκοφαντώντας τον και αποδίδοντας τη γέννησή του στη μοιχεία, προσβάλλοντας και τη μητέρα του· ούτε η υπερβολή του Χριστιανισμού, που του απέδωσε θεϊκή φύση.

Από λογική άποψη:

- Όπως η καθαρή φύση και ο υγιής νους δεν αποδέχονται την ένωση της ανθρώπινης φύσης με τη ζωική φύση (όπως ο γάμος ενός ανθρώπου με μια αγελάδα ή άλλο ζώο) για να παραχθεί ένα ον μισό άνθρωπος και μισό αγελάδα — πράγμα που μειώνει την αξία του ανθρώπου, αν και και οι δύο είναι δημιουργήματα — έτσι και η ένωση της θεϊκής φύσης με την ανθρώπινη δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, διότι υποβιβάζει και προσβάλλει τον Θεό. Η διαφορά μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων είναι τεράστια. Πόσο μάλλον όταν το υποτιθέμενο θεϊκό ον γεννιέται από γεννητικά όργανα και υπόκειται σε σταύρωση, θάνατο, ταφή, ύβρεις, φτυσίματα και εξευτελισμούς — κάτι που δεν αρμόζει στον Μεγάλο Θεό.
- Είναι γνωστό ότι ο Χριστός (ειρήνη σε αυτόν) έτρωγε και χρειάζοταν να ανακουφιστεί. Δεν αρμόζει στον Θεό να περιγράφεται έτσι ή να ενσαρκώνεται σε άνθρωπο που κοιμάται, ουρεί, αφόδευει και κουβαλάει ακαθαρσίες στο στομάχι του.
- Όπως ένα μικρό και περιορισμένο δοχείο δεν μπορεί να περιέχει τα νερά των θαλασσών, έτσι και ο Θεός δεν μπορεί να περιοριστεί στη μήτρα ενός αδύναμου πλάσματος.
- Όπως δεν είναι λογικό να φέρει κανείς την αμαρτία άλλου — ακόμη κι αν είναι ο πατέρας ή η μητέρα του — και αυτό δηλώνεται και στη Βίβλο:
«Οι γονείς δεν θα θανατώνονται για τα παιδιά, ούτε τα παιδιά για τους γονείς· ο καθένας θα θανατώνεται για τη δική του αμαρτία»

(Δευτερονόμιο 24:16), και «Ο άνθρωπος που αμαρτάνει, αυτός θα πεθάνει· ο γιος δεν θα φέρει την ανομία του πατέρα» (Ιεζεκιήλ 18:20).

Έτσι, η έννοια του προπατορικού αμαρτήματος απορρίπτεται βάσει των ιδίων των βιβλικών δηλώσεων, και η θεωρία της εξιλέωσης αποδεικνύεται λανθασμένη λογικά.

- Αν η συγχώρεση για την παρακοή του Αδάμ (που ήταν απλώς φάγωμα από το απαγορευμένο δέντρο) απαιτούσε σταύρωση και φόνο, γιατί να μη γίνει αυτό στον ίδιο τον Αδάμ, και όχι στον Χριστό — που ήταν κήρυκας, δίκαιος, αφιερωμένος και ευσεβής προς τη μητέρα του; Πόσο μάλλον να υποστηρίζεται η ανάγκη να σταυρωθεί ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος υποτίθεται ότι ενσαρκώθηκε σε άνθρωπο;
- Και τι γίνεται με τις πολλές αμαρτίες της ανθρωπότητας μετά τον Αδάμ; Απαιτείται νέα σταύρωση και νέος "θεάνθρωπος"; Θα χρειαζόταν τότε η ανθρωπότητα χιλιάδες Χριστούς για εξιλέωση.
- Γιατί ο Θεός να μη συγχωρήσει τον Αδάμ (αν μετανοούσε και μετάνιωνε), όπως συγχωρεί άλλες αμαρτίες; Μήπως δεν είναι ικανός; Σίγουρα είναι.
- Αν η θεότητα του Χριστού βασίζεται στο ότι γεννήθηκε χωρίς πατέρα, τότε τι να πούμε για τον Αδάμ, ειρήνη σε αυτόν, ο οποίος δημιουργήθηκε χωρίς πατέρα και μητέρα;!
- Αν η θεότητα του Χριστού βασίζεται στα θαύματα του, τι να πούμε για τον Μωάμεθ και άλλους προφήτες που επίσης έκαναν πολλά θαύματα; Τους αποκαλούμε θεούς; Ασφαλώς όχι.

Υπάρχει επίσης μια σημαντική λογική διευκρίνιση:

Εφόσον η φύση του Χριστού, τον οποίο ο Χριστιανισμός θεωρεί Θεικό λυτρωτή, είναι είτε θνητή είτε αθάνατη, το εξής είναι ξεκάθαρο:

1. Αν η φύση του Χριστού είναι θνητή, τότε δεν είναι Θεός, και επομένως ο ισχυρισμός ότι ήταν ταυτόχρονα Θεός και λυτρωτής είναι άκυρος.

2. Αν η φύση του είναι αθάνατη επειδή είναι Θεός, τότε δεν πέθανε, και συνεπώς δεν υπήρξε εξιλέωση.

Αυτό που εξηγήσαμε λογικά για την ακυρότητα της πεποίθησης στην ένωση της θείκης και της ανθρώπινης φύσης για να παραχθεί ένα ον

που συνδυάζει και τις δύο, όπως στην περίπτωση του Χριστού, ισχύει επίσης για όσα έχουν ισχυριστεί άλλες κοινωνίες σε διαφορετικές εποχές — όπως ο Κρίσνα στην Ινδία, ο Βούδας στις ανατολικές ασιατικές κοινωνίες, και ο Ώρος στους αρχαίους Αιγυπτίους — των οποίων η ιστορία είναι παλαιότερη από εκείνη του Χριστού.

- Συνεπώς, γίνεται σαφές ότι αυτή η πίστη δεν είναι παρά μια δανεισμένη ιδέα από τα δόγματα αρχαίων εθνών, που εμφανίζεται σε διάφορες μορφές ιστοριών, μύθων και θρύλων — χωρίς κανένα βάσιμο θεμέλιο σε θεία αποκάλυψη ή λογική απόδειξη.

Διευκρίνιση:

Ο Χριστιανισμός ισχυρίζεται τη θεότητα του Χριστού (ειρήνη σε αυτόν), παρόλο που ο ίδιος δεν το είπε ποτέ ρητά σε κανένα Ευαγγέλιο, με φράση όπως «Είμαι ο Θεός» ή «Λατρέψτε με», ούτε δίδαξε κάτι τέτοιο στους μαθητές του.

Αντίθετα, αναφέρεται στο (Κατά Ματθαίον 21:11):

«Το πλήθος απάντησε: “Αυτός είναι ο Ιησούς, ο προφήτης”»

- Ο Χριστός, ειρήνη σ' Αυτόν, δίδαξε επίσης τους μαθητές Του να προσεύχονται προσκυνώντας με το πρόσωπο στο έδαφος, όπως στο (Κατά Ματθαίον 26:39). Σε ποιον προσκυνούσε; Δεν ήταν στον Θεό Του;! Έτσι εκτελείται η προσευχή στο Ισλάμ.

- Επίσης, δίδαξε τους μαθητές του να χαιρετούν ο ένας τον άλλο με τον χαιρετισμό της ειρήνης, όπως στο (Κατά Ιωάννην 20:21, 26), που είναι ο χαιρετισμός του Ισλάμ:

«Ειρήνη σε εσάς» – και η απάντηση: «Και σε εσάς ειρήνη».

- Πολλοί άνθρωποι, αφού ασπαστούν το Ισλάμ, λένε:

«Τώρα είμαστε καλύτεροι Χριστιανοί από ό,τι πριν, επειδή ακολουθούμε αληθινά τη διδασκαλία του Χριστού».

Διευκρίνιση:

Υπάρχει ένα ολόκληρο κεφάλαιο στο Ιερό Κοράνι που ονομάζεται Σούρα Μαριάμ, το οποίο τιμά τον Χριστό και τη μητέρα του (ειρήνη σε αυτούς), με τρόπο που δεν υπάρχει στη Βίβλο.

Το Ισλάμ υψώνει τη θέση του Ιησού Χριστού και της μητέρας του και καλεί στην πίστη σε αυτόν ως έναν ευγενή προφήτη που εστάλη από τον Αλλάχ, και να ακολουθούμε τη διδασκαλία του, η οποία

συμφωνεί με τη διδασκαλία που έφερε ο Προφήτης Μωάμεθ (ειρήνη σε αυτόν).

📖 Αναφορά στα βιβλία:

«Ένας Ήσυχος Διάλογος Μεταξύ Χριστιανού και Μουσουλμάνου»

«Γιατί να επιλέξει κανείς το Ισλάμ ως θρησκεία;»

"A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim."

"Why choose Islam as a religion?"

■ **Συμπερασματικά**, καθώς η παρουσίαση υπήρξε αντικειμενική, συμφωνώντας με τον καθαρό λόγο με τον οποίο ο Αλλάχ μάς χάρισε νου για να διακρίνουμε το σωστό από το λάθος, και συμφωνώντας με αυτό που οι αγνές ψυχές επιθυμούν ως προς τις υψηλές πεποιθήσεις, προκύπτει το ερώτημα για κάθε άνθρωπο που έχει αναγνωρίσει την αλήθεια μέσα από τις αποδείξεις της γνησιότητας της κλήσης του Προφήτη Μουχάμαντ (ειρήνη σε Αυτόν) και του Ισλάμ και ακόμη δεν έχει πιστέψει:

- Τι σας εμποδίζει να σκεφτείτε ειλικρινά το Ισλάμ και να εξετάσετε αν σας παρέχει τις απαντήσεις που χρειάζεστε στα ερωτήματά σας (ιδιαίτερα σχετικά με την πίστη στον Αλλάχ (Θεό), που δεν βρίσκετε σε άλλες θρησκείες); Διότι θα είστε υπεύθυνοι ενώπιον του Αλλάχ για τις πεποιθήσεις σας και για την αναζήτηση της αλήθειας στις επιλογές σας.

- Τι κακό υπάρχει αν κερδίσω επιλέγοντας το Ισλάμ, το οποίο μου παρέχει λογικές και εύκολες απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματά μου, χωρίς να επιβάλλει στον νου να υιοθετήσει μια συγκεκριμένη έννοια, και δεν χάσω την πίστη μου στον Χριστό (ειρήνη σε αυτόν) (με τον σωστό τρόπο που εναρμονίζεται με τη φύση και δεν αντιτίθεται στον καθαρό λόγο και τη λογική σκέψη) και την αγάπη και τον σεβασμό προς αυτόν, καθώς ο Χριστός (ειρήνη σε αυτόν) στο Ισλάμ κατέχει υψηλή και ευγενή θέση, όπως και η μητέρα του, η Παρθένος Μαρία (ειρήνη σε αυτήν), και δεν χάσω την πίστη μου σε κανέναν προφήτη;

Είθε ο Αλλάχ να μας καθοδηγήσει όλους προς το καλό και το σωστό.